

CHUYẾN VƯỢT BIÊN ĐÓM MÁU

Tác Giả: MAI PHÚC

Thứ Hai, 22 Tháng 8 Năm 2011 20:11

Chuyến vượt biên đóm máu tôi đã trôi qua sä còn mãi ám ảnh tôi

Nói về cuộc sống ở Mä cä nhäng ngäi Việt Tä Nän mà không nhäc đến nhäng cuộc hành trình gian nguy cä hä đä räi näi cä häng thì quä là một thiäu sót? Riêng về tôi, chuyến vượt biên đóm máu tôi đã trôi qua sä còn mãi ám ảnh tôi cho đến hết những ngày tháng còn lại của mình.

Đó là lần đầu tiên tôi đặt chân xuống tàu đä mong räi khi quê hương đäy hän thù ! Đó là những ngày cuối năm, sau khi đặt chân thân ở Mä gäi về cho ít tiền về nä trä, má tôi đã lo cho tôi đi vượt biên... Những ta đến má tôi về nói tôi hãy chờ, khi hä cho những xuống kêu là đi ngay. Ngày ngày, tôi về nä đi räng đến cây nhä thäng lä trong khi chờ đợi những thay đổi quan trọng sắp đến cho mình.

Đúng như tôi đã lường trước, khi đến em trai út vào räng báo cho tôi biết chuyến đi lúc trước đã trôi hän rồi, đám thä räng chúng tôi về a đến đäc cái sän gä mäi cäa xong đä chuän bị làm chuyện. Tôi về vàng về a đi về a chäy về nhà về i đä thä âu lo häi häp. Sáng sớm hôm sau, tôi đón chuyến xe đä đầu tiên chäy về Saigon, đến räi tôi đón xe đi Bà Rịa.

Nhä läi đến, để tránh sự theo dõi của du kích và công an, tôi đã thän trọng xuống xe ä cách đến điểm "täp kät" của chuyến đi chäng một cây sä đä đi bä đến đó. Đêm đầu tiên tôi ngủ trong nhà bà chä cùng đi trong chuyến vượt biên đó, rồi đêm sau tôi đặt chân đến địa điểm nấu khác mà dân ä đó gọi là "näi nhät gà". Phía trước näi này cũng chä là một mái nhà tranh bình thường nhä mäi ngôi nhà khác, những phía sau có một gian nhà tranh khác để đäng täng kín đáo hän.

Đi theo những đến đäng vào bên trong, tôi thấy đã có hơn 50 những khác đang chờ đợi chuyến đi như tôi. Đến đây, tôi bắt đầu sống giữa những tiếng thì thầm, những lời bàn luận; cùng những hy vọng và âu lo do tä những bàn luận của họ. Ngày hôm sau, tôi có dịp làm quen và chia sẻ

những quá khứ điều linh cùng những kinh nghiệm vượt biên và tù đầy của họ.

Chúng tôi được chọn nhà cho ăn trưa và ăn tối tại chỗ. Ngay sau bữa tối, họ dắt chúng tôi đi ra ngõ sau vượt rào bằng qua những đám ruộng hoang của một căn xóm nhỏ để đến "bãi"! Trời tối đen những một nên chúng tôi phải đi sát vào nhau cho khỏi bị lạc và đợi cho đến sáng. Không phải chúng tôi sợ bóng tối mà là sợ những bóng tối trên VC phát giác trên đường đi ra bãi.

Vì là dân rừng, tôi đã giúp những người vượt qua các khe suối, những vùng lầy; và dẫn dẫn tôi vượt qua hàng loạt đoàn người để nhập vào toán dân du. Khi người ta đi chầm chậm và đường lầy, tôi nhìn thấy đám người vượt biên đến "tập kết" ở bãi đông như cái sân nhà thờ vào ngày lễ chủ nhật, lúc đó tôi có thể thấy rõ các chiếc thuyền vượt biên của chúng tôi đang chập chững đi bóng đêm ngay con lạch trước mắt.

Thành tàu khá cao nên những người không thể leo lên nổi; tuy nhiên khi tôi phiêu tôi, chỉ cần vượt hai tay đu lên thành tàu và búng mạnh hai chân một cái là cả thân hình tôi đã hoàn toàn ở trên boong tàu rồi. Vượt lên tới đó, tôi đã bắt người ta lừa ngay xuống hầm tàu.

Cửa hầm tàu là một ô vuông tối om nằm ở phía gần mũi tàu, chỉ vượt một người chui xuống. Đứng ra đó chỉ là cái ham cá. Bên ngoài dù trời tối nhưng tôi còn có thể nhìn thấy những người gần mình; trái lại sau khi bắt đầu xuống hầm cá, hoàn toàn không nhìn thấy gì nữa, người ở trên cái ô vuông mờ ngòm. Tôi không thể biết cái hình dáng hay kích thước phía trong cửa nó như thế nào, mà chỉ cảm giác được chỗ người bắt tay cửa mình thôi! Họ lừa người xuống sau dân người xuống trước thì sâu hơn nữa vào phía cuối hầm tàu, vượt đi vượt mò mẫm. Tôi bắt đầu cảm thấy lo sợ, nếu tàu chìm thì làm sao mình thoát ra ngoài được đây? Vì thế tôi chùn bước không dám tiến sâu vào hầm tối đó, mà nép người sang một bên ở gần ô vuông cửa hầm, những người cho những người xuống sau theo nhau mà bước sâu vào phía trong. Không nhìn thấy gì nữa; những người qua cảm giác với những tiếng nói và tiếng động suốt suốt, tôi biết là người ta đang lũ lượt nhẩy xuống! Những âm thanh đó kéo dài những giờ phút tiếng, có lẽ mọi người đã được dẫn dắt vào "chiếc quan tài" trôi nổi đó rồi thì có gì nghe ra lo lắng cho tàu nọ máy chày. Khi tàu vượt chày, tôi có gì nghe nói là "bây giờ anh em nào công giáo, mình đi kinh đi"; và tàu vượt cửa đầu đầu chày.

Tiếng kinh râm ran hòa nhập với tiếng máy tàu làm tâm hồn tôi cảm thấy yên ổn hơn một chút. Những người có gì nói khác trên tàu ra như "Tập thể làm công an!" 1 Tiếng máy lúc đó cũng trở lên như những hàng hàng, làm như nó đang thẩn thẩn những hiểm nguy đang rình chực...

Có tiếng trẻ khóc trong tàu làm mọi người lo lắng; một vài tiếng người thì thỏm phẫn dỗi. Có tiếng nói "bóp mũi nó lại không cho nó khóc nữa!" Rồi bỗng có tiếng ra như "cho máy dzô tít lên, chày hết ga đi!"

Trong khoảnh khắc sau đó, tôi nghe tiếng súng nổ; thỏm là rồi. Tôi phải ngừng nghỉ nghĩ rằng, ghì mạnh hai tay vào ván tàu đã nghe tiếng súng! Tàu đang chày hết tốc lực, có lúc tiếng súng xa dẫn đến những người cho những người hy vọng trở lại... Tiếng súng nghe xa, những người tiếp tục. Căng thẳng! Chúng tôi dứt hy vọng vào những tài công đang đi xuống khi các chiếc tàu, và dẫn những người hy vọng khác vào đường cửa tàu để mong được chiếc tàu vượt nhanh hơn cho mau thoát khỏi chỗ này

nguy nan!

Nhng giây phút căng thng này là nhng kho nh kh c tranh ch p gi a sng và ch t, gi a h nh phúc và đau kh , gi a may m n và ng c tù; gi a đ u tranh ch u đ ng và nhng ch n l a ! Đây chính là giai đ n khó nh t mà chúng tôi ph i tr i qua đ tìm đ c t do Hàng trăm ng i trên tàu, nhng không ai dám nói chuy n và c a qu y; m i ng i đ u t p trung m t ý nghĩ mong sao chi c tàu l t nhanh h n và êm h n đ thng l t nhng gi phút nguy k ch đó !

Đ t nhiên, có nhng ti ng súng n chát chúa g n bên tàu. Tôi c m th y chi c tàu b cua sang tay trái và ch y s t vào mé b . Có nhi u ti ng kêu tr i i c u tôi! Chi c tàu ch l ch sang m t bên nhng ch a chìm, nó g ng l i thng b ng và t p t c ch y gi a ti ng súng n liên h i. Trong bóng t i, tôi nghi n rằng ghì m nh tay vào ván tàu đ n i lo s c a mình không bu t ra kh i mi ng, nh m t s ng i khác. Có ti ng nói trong tàu b o tài công ng ng l i, nhng có ti ng nói khác ra l nh c ti p t c ch y.

Đ n đã b n xuyên nhi u vào trong tàu, nhi u ti ng rên la bên trong nhng lúc đó tôi ch chú ý l ng nghe ti ng đ n bay xeo xéo s t vào thành tàu! R i tôi nghe ti ng chi c tàu khác g t vào mũi tàu tôi làm nó b l ch h ng đâm x p vào b ! Con tàu chên vênh m t l n n a t ng nh mu n b l t úp; Nhi u ng i giành nhau chui ra cái l ô vuông c a h m tàu ngay phía g n đ u tôi. Có khi hai ba ng i giành nhau chui ra m t lúc làm cho nhng ng i mu n thoát ra m t thì gi h n. Nhìn qua ô vuông đó, tôi th y nhng ánh đèn pha sáng chói bên ngoài.

Tôi không giành chui ra v i h là vì còn nu i ti c chi c tàu. Đ n khi trng tr i không còn ai dám chui ra n a thì tôi l i lo s , t i sao mình l i ng i trong đó đ cho tàu chìm mà ch ch t ; và tôi l n quy t đ nh chui lên!

V a chui lên, tôi đã b chói m t b i ánh đèn pha t phía chi c tàu VC; Sau này vào tù thì tôi m i bi t đ c r ng đó chính là chi c tàu c a nhng ng i tù chung v i tôi, h b b t trong chuy n v t biên tr c chúng tôi. Công an VC đ ng dàn hàng ngang trên boong tàu đó, h đang nh m b n t ng ng i đang b i d i con l ch nh nh ng th s n nh m b n nhng chi c gáo d a đang trôi l nh b nh d i n c!

V a chui t d i h m cá lên kh i cái l ô vuông, tôi gi hai tay lên đ u hàng. M t tên công an nó h i tôi hai, ba câu; sau đó chúng chú ý nh m b n nhng "chi c gáo d a" kia, nên đ t nhiên tôi quy t đ nh nh y tr l i xu ng h m tàu! Sáng hôm sau, ngay ch c a h m tàu là xác ch t c a m t đ a cháu h c a tôi, nó b b n b thái đ ng và r t tr l i xu ng d i!

Sau khi hoàn toàn làm ch tình hình, không còn ai dám nh y xu ng n c b tr n n a, công an VC v n đ nhng đèn pha ch a vào chung quanh chi c tàu và cho phép m t s chúng tôi leo lên boong n m đ i l nh. N m trên boong và d i ánh neon pha, tôi nhìn th y xác ch t c a ng i th máy chi c tàu chúng tôi n i l nh b nh c nh đó. Su t đêm, l n trong ti ng vi vu c a gió bi n là nhng ti ng rên la nã n c a nhng ng i b th ng n m d i h m tàu.

Đ n sáng thì nhng ng i ba con c a tôi đi ki m đ m ng i thân trên tàu, th y m t m t s , có th h đã nh y xu ng n c b i và tr n đ c r i. Nhng l i có ng i không bi t b i mà tìm mãi v n không th y h ; Có ng i cho bi t c cái sàn phía sau máy tàu có ba, b n ng i b b n ch t

n m ch ng lên nhau. Tôi v i v ra đó ki m ch ng k xem có ng i thân nào c a tôi không.

L n này tôi m i chú ý nhìn m t nh ng xác ch t,đúng r i, nó ch t r i! Nó b b n v m t góc đ u t th n a n m n a ng i, d a lên xác c a m t thanh niên khác cũng b trùng đ n ngay tại. Còn m t xác ch t n a ngay c nh đó b b n trong t th qu ch ng mông lên tr i trông nh m t trái núi, đ u cúi khom xu ng sát sàn g , có l đ núp đ n; nh ng tôi cũng th y m t đ ng máu khô trên sàn tàu ch y ra t phía đ u c a n n nhân. C ba xác đó đ u m tr n tr ng m t... nhìn tôi? Th là đã có hai ng i thân c a tôi ch t trong chuy n đi này! Còn hai xác khác bên trong tàu là m t ông già b đ n b n nát ng c, và xác đ a bé khóc lúc tàu ch y g n tr m công an. Không bi t nó b ng i ta xô l n hay b bóp mũi cho ch t lúc nó đang khóc!

Mãi t i ch ng 10 gi sáng hôm sau, công an m i đem m t chi c tàu khác đ n ch nh ng ng i b th ng đi. Có ng i trong tàu đ ng ra quyền ti n và vàng đ đút cho công an. Sau khi mang s vàng b c sang n p cho công an, m i ng i đ u hy v ng ch đ i; nh ng ch hoà cũng ch ng có gì.

Mãi t i lúc chi u t i, có chi c tàu công an khác ch y t i, b n chúng lừa t t c m i ng i lên tàu này ch vào nhà tù. M t s ng i là thân nhân c a nh ng n n nhân b ch t, b n công an "cho" l i đ đ n xác nh ng ng i ch t xu ng bãi, ng i ta hy v ng s đ c th . Tôi trong nhóm kho ng 10 thanh niên đ c l i đó, đ n chi u g n t i m i có m t tên công an c p l n h n đ n gi i quy t v i chúng tôi. Đ u tiên h n hãm đ a chúng tôi, dí h ng súng K54 vào đ u t ng ng i đ khám xét. Ông chú h c a tôi b h n hãm đ a đ quá đã ph i ch p tay l y h n! Sau đó h n ra l nh chúng tôi ph i kiêng các xác ng i ch t trên tàu xu ng.

H n ra l nh và b t chúng tôi ph i làm th t nhanh. Tôi r t s xác ch t và s máu nên đi sau cùng và ph i đ ng đ i n c đ đ nh ng xác ch t đ c chuy n xu ng. Lúc này chi c tàu không còn ng i n a nên nó n i r t cao, tôi ph i gi th ng hai tay lên m i đ t i nh ng xác ch t chuy n trên boong xu ng. Th y tôi nhút nhát, tên công an VC đ ngón tay tr vào cò súng và dí m nh h ng súng K54 vào gáy tôi b t ph i làm vi c cho nhanh.

Khi nh ng xác ch t đ c l n l t chuy n xu ng, máu và óc c a nh ng n n nhân đó đã ch y đ y xu ng đ u, m t và toàn thân tôi. Lúc đó tôi quên c c m giác v i máu và óc vì cái c m giác l nh và c ng c a h ng súng K54 sau gáy nó chi ph i h t n i s h i c a mình, không may tên VC đó l tay thì trong kho nh kh c cái m ng c a tôi cũng s t ng t nh các n n nhân kia thôi! Sau khi làm xong vi c chuy n xác, tên công an b t chúng tôi r a s ch nh ng v t máu trên tàu. R i h n đ a chúng tôi lên tàu nh c a h n cho đ ng b n ch v bãi Lam S n g n Bà R a. Vì tên công an VC này s chúng tôi ch y tr n nên đã b t chúng tôi di chuy n b ng cách bò t đó qua xóm nhà dân, qua ch Lam S n ra t i đ ng l . H n đ n chúng tôi lên m t xe lam ch v nh p chung v i nhóm ng i b gi i đi tr c t i tr m Gò Đ u. T đây, sau khi VC l t h t vàng b c c a m i ng i, chúng dùng xe công an ch th ng chúng tôi vào tr i giam B5 Biên Hòa. Gi a đêm hàng trăm ng i chúng tôi đã b nhét chung vào m t chi c phòng ch b ng phòng ng master room c a m t gia đình M . Tôi đã ph i ng i khít gi a kh i ng i chen chúc và ng thi p đi vì m t m i và tuy t v ng.

Sáng hôm sau t i gi làm vi c b n công an VC l i b t đ u m t màn đ u tra, khám xét n a. Chúng h i cung, làm h s lý l ch, r i t ng ng i chúng tôi ph i c i h t qu n áo đ a cho chúng

CHUYỆN VƯỢT BIÊN ĐÈM MÁU

Tác Giả: MAI PHÚC

Thứ Hai, 22 Tháng 8 Năm 2011 20:11

khám xét. Rồi lặn lặn t mò i ng i ph i đi ngang chi c bàn và h mi ng ra cho tên công an VC ki m kê m y chi c răng vàng ho c “khâu” vàng nào gi u trong mi ng? Phòng bên c nh là m t công an khác chuyên “đi u tr ” l đít. T ng ng i ph i đ n đó, ch ng đít lên g n m t nó và banh l n l đít ra cho nó ki m vàng bên trong ch đó!

Sau đ th th t c k d y, m i đ đ c đ u b c p h t. M i ng i đ c đ a vào m t khu v c có t ng d y cao và hàng rào k m gai phía trên, cùng nh ng chòi canh trên cao b n góc. Vào trong khu này tôi nghe th y ti ng rì rào nh nh ng đàn ong đang bay. Đ n khi đ c đ a l i g n các căn phòng phát ra nh ng âm thanh đó thì m i bi t đó là n i c trú m i c a tôi. T ng phòng nhìn vào t i om, có cánh c a s t và hàng ch n song s t l n. Nhìn mãi tôi m i nh n ra m t s ng i i tr n, m c xà l n và đ u tr c lóc đang đ ng g n song s t nhìn chúng tôi, trông h m nhom nh lữ kh .

Kho ng 5 phút sau, tên qu n giáo đ n m khóa đ a chúng tôi vào n i c trú m i, nh p b n v i “lữ kh ” bên trong! Vì quá t i nên ph i đ ng ch p m t m t lúc tôi m i nhìn rõ h t đ c căn phòng. C m t xã h i m i, ch ng bao lâu chính tôi cũng tr n nên y h t “lữ kh ” đó; nh ng sau m t th i gian tôi c m th y cái xã h i trong đó còn có tình nghĩa h n xã h i bên ngoài ma tôi đã s ng!

Nhi u năm đã qua. Sau cùng, tôi cũng đã t i đ c x s t do, nh ng mãi mãi, chuy n v t biên đ m máu y còn ám nh tôi.

Nh đã nói, nhi u v có nói là ph i quên quá kh . Riêng tôi, quá kh c a tôi tuy không đ p nh ng tôi không có gì m c c m v i nh ng gì tôi đã kinh qua. Nó là nh ng bài h c quý giá cho chính tôi v con ng i và nh t là v xã h i n i c h ng tôi đã t ng s ng.

Quá kh đó cũng là nh ng kinh nghi m x ng máu, m hôi và n c m t; và b ng chính m ng s ng c a nh ng n n nhân đã cùng c nh ng nh chúng tôi khi còn đ đó. Nh ng hy sinh c a h đã xúc đ ng l ng tâm th gi i đ chúng ta đ c c h i đ n đây t n n và xây đ ng cu c s ng m i hôm nay... Cu c s ng c a chúng ta hôm nay, há ch ng ph i đ c xây đ ng trên n n t ng quá kh th ng đau đó sao?